

a następnie kapitan Hłasko podejmowany był obiadem w ogrodzie przed strażą nalewkowską, podczas którego do późnego wieczoru przygrywała orkiestra straży.

Z fundacji Skarbkowskiej.

Wydział krajowy zamianował w ubiegłym tygodniu ogrodnikiem fundacji Skarbkowskiej, oraz nauczycielem ogrodnictwa w zakładzie wychowawczym dla sierót w Drohowyżu pod Mikołajowem, p. Zygmunta Drobnera.

Nowomianowany ogrodnik fundacji Skarbkowskiej jest mimo młodego wieku — liczy bowiem dopiero 32 lata życia — niepospolicie w swym za-

w Prusiech, poczem jako stypendysta Wydziału krajowego bawił w Stuttgardzie, następnie przez dwa lata we Francji i znowu w Niemczech. Ogółem spędził p. Drobner ośm lat za granicą. Wróciwszy przed pięciu laty do kraju, założył współ-

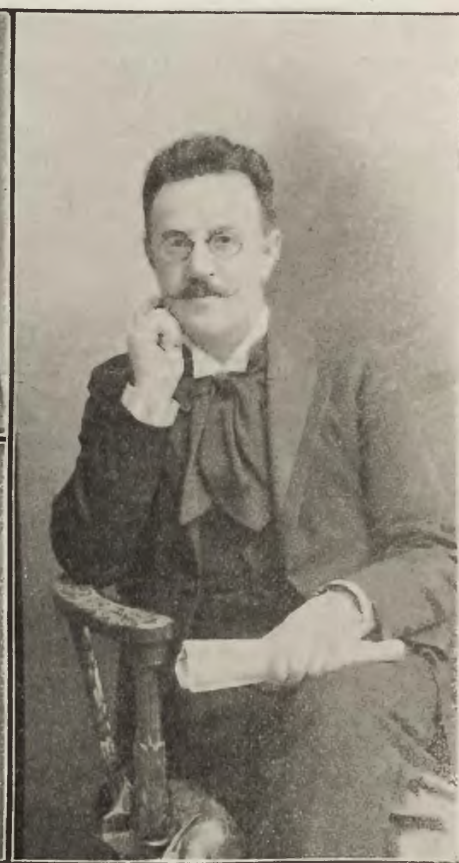
w zakładzie drohowyżskim spory zastęp wzorowych i dzielnych ogrodników, którzy ogrodnictwo nasze na wyższy podniosą szczebel.

Obok zamieszczamy portret p. Zygmunta Drobnera.

Z fundacji Skarbkowskiej: Zygmunt Drobner, znakomicie wykształcony za granicą ogrodnik, który został w zakładzie wychowawczym fundacji Skarbkowskiej w Drohowyżu nauczycielem ogrodnictwa.

wodzie wyszkolony. Urodzony w Królestwie Polskim, uczęszczał tam do szkół średnich, poczem przeniósł się do Galicji i wstąpił do krajowej szkoły ogrodniczej w Tarnowie. Następnie po jednorocznej praktyce zawodowej wyjechał na studia za granicę i kształcił się naprzód w Proskau

Lwowscy esperantyści: Wydział nowego Towarzystwa „Esperanto“ (dla propagowania języka międzynarodowego) we Lwowie: pośrodku prezes Juliusz Reiner, powyżej Zofia Mokłowska, na lewo p. Dzieślewska, na prawo inżynier Edmund Libański, wiceprezes Tow.

nie z swym bratem Bolesławem, również fachowo za granicą wykształconym ogrodnikiem, zakład ogrodniczy we Lwowie.

Zakład pp. Drobnerów, pierwszorzędny tego rodzaju w Galicji, produkuje wzorowe szkółki drzew owocowych, warzywa, przetwory owocowe itp. Wskutek nominacji p. Zygmunta nauczycielem ogrodnictwa w Drohowyżu, traci firma dzielnego współpracownika, zyskuje natomiast dużo ogrodnictwo krajowe. Spodziewać się bowiem należy, że pod kierunkiem młodego nauczyciela wychowa się

Lwowscy esperantyści.

Przed kilkunastu laty ogłosił lekarz warszawski dr. Ludwik Zamenhof broszurkę „Język międzynarodowy — przedmowa i podręcznik kompletny“. W broszurce tej wyłożył autor, kryjący się pod pseudonimem „dr. Esperanto“, zasady teoretyczne nowego języka międzynarodowego, utworzonego przezeń na zasadzie międzynarodowości pierwiastków słownych, tj. posilkwania się w tworzeniu słownika pierwiastkami, zaczerpniętymi z języków żyjących współczesnych. Ideą dr. Zamenhafa było utworzenie języka, którymby porozumiewać się mogły między sobą wszystkie narody. Idea ta znalazła liczny zastęp zwolenników, przedewszystkiem zagranicą i przyjęła się we wszystkich prawie krajach świata. Język międzynarodowy, nazwany

73-letni starzec samobójcą: Członek austriackiej Izby panów, Ferdynand Saar. wybitny poeta niemiecki, który przed tygodniem odebrał sobie życie w Wiedniu.

„Esperanto“, ogromnie prosty i łatwy do nauki, stał się w ciągu kilkunastu lat niesłychanie popularnym i dziś rozchodzą się po wszystkich cywilizowanych krajach dziesiątki pism, w tym języku redagowanych, urządziła się specjalne kursy esperantystyczne we Francji, Anglii i innych krajach,

Lwowscy esperantyści: Kierownicy ruchu, propagującego język międzynarodowy w nowym Towarzystwie „Esperanto“ we Lwowie: powyżej od lewej ku prawej sekretarz Witold Skalski; H. Lazica, I lektor języka „Esperanto“; członek wydziału Wiktor Sedlaczek; poniżej: skarbnik Maryan Dzikowski; inżynier Ewstifeiff z Mandzuryi, który przemawiał na walnym zgromadzeniu Tow. we Lwowie; Michał Urbański, zast. sekretarza.